

Cum e să ai furnicăături la picioare?

Cine a încercat vreodată să facă o experiență atât de trăsnită: să stea cu picioarele într-un mușuroi de furnici?! Nimic mai bizar și totuși trebuie să o fi făcut deja cineva de vreme ce a apărut o astfel de expresie!

Inima bate însă în continuare cu aceeași viteză, iar sângele ajunge cu aceeași presiune: se produce astfel un blocaj! La fel ca atunci când suntem pe plajă și construim un baraj din nisip ce nu lasă apa să mai treacă.

De fapt, aici nu este tocmai vorba de insecte, ci de circulația sângelui. Atunci când stăm picior peste picior, când luăm poziția de ghemuit sau, în general, atunci când îndoim forțat și timp mai îndelungat una din articulații, aceasta apasă direct pe venă, încetinind circulația sângelui în locul respectiv.

În momentul în care ne schimbăm poziția, tot sângele care s-a adunat în locul respectiv năvălește cu o forță atât de mare prin căile abia eliberate, încât irită terminațiile nervoase și provoacă senzații de mâncărime neplăcute, ca și cum niște furnici ne invadează picioarele și înțepă, alergând iute-iute înapoi și încolo.

Degeaba stăm să ne masăm, sărim în sus sau batem mărunta pe loc, oricum vom resimți durerea până în vârful degetului mic atâta timp cât circulația nu e complet restabilă.

Cum poate să plutească un pachetbot uriaș?

Este ciudat să vezi în apele oceanului cum un petrolier care cântărește mai mult de 50 000 de tone plutește fără probleme, pe când într-o chiuvetă o bilă de sticlă se scufundă rapid!

Într-o zi, pe când făcea baie în cadă, Arhimede a găsit modul în care poate rezolva această enigmă și a ieșit afară repede strigând *Eurêka!* („Am găsit!” în limba greacă). El observase că în apă corpul lui era mai ușor decât afară, ca și cum ar fi fost împins la suprafață. Această forță exercitată de către apă asupra corpurilor se numește „forța lui Arhimede”.

O bilă de sticlă este mai grea decât o bilă umplută cu apă, deci se scufundă! Un pachetbot plin cu aer este mai ușor decât un pachetbot plin cu apă, deci plutește! O coroană din aur amestecat cu argint cântărește mai puțin decât o coroană din aur pur, deci se scufundă într-un timp mai scurt și așa Arhimede i-a putut dovedi regelui că într-adevăr luase (țe)apă!

Trebuie să facem o incursiune în Grecia anilor 250 î. Hr pentru a afla explicația acestui fenomen. În acele timpuri, Hieron, regele Siracuzei, ajunge să-l bănuiască pe meșterul aurar că l-ar fi înșelat atunci când i-a făurit coroana, amestecând aurul cu argint. Astfel, i-a cerut matematicianului său favorit, Arhimede, să dovedească această înșelătorie, fără a strica însă obiectul prețios.

Orice fel de obiect, atunci când este introdus în apă, face ca nivelul ei să se ridice. Greutatea apei care se ridică corespunde greutateii obiectului umplut cu apă. Dacă obiectul este mai ușor decât cantitatea de apă care se ridică acesta va pluti, deoarece apa în mișcare va avea forța necesară de a-l împinge de jos în sus. Dacă este prea greu, se scufundă. Un obiect va pluti atunci când greutatea lui este mai mică decât atunci când e umplut cu apă.

Cum poți gândi într-o limbă străină?

Cuvintele sunt compuse din litere și sunete și nu au nicidecum aspectul unor cochilii goale. Cele mai multe sunt încărcate de zgomote, culoare, parfum, senzații și emoții... O întreagă paletă multicoloră careia i se alătură experiența și imaginația noastră, pentru a veni să le întregască sensul.

Ca să gândești într-o altă limbă nu este suficient doar să-i înveți bine vocabularul. Trebuie să trăiești în mijlocul celor ce o vorbesc ca limbă maternă pentru a le descoperi cultura. Cum exprimi ei prin cuvinte ceea ce îi emoționează sau îi face să râdă?

Se spune că populația de la Polul Nord are la îndemână cel puțin treizeci de cuvinte pentru a vorbi despre zăpadă, despre toate nuanțele de alb, despre felul cum se desenează urmele pe ea, despre felul cum se aude scârțâind atunci când trec renii, despre aspectul ei fragil. Cât despre nomazii mongoli, pasionați crescători de cai, vocabularul lor legat de această temă este impresionant.

În sfârșit, putem spune că gândim în mod natural într-o altă limbă în ziua în care aceasta devine pentru noi atât de familiară, încât nu mai este nevoie să apelăm la limba noastră maternă pentru a exprima ceea ce vrem să spunem.

Cum SCĂPI de aranjatul tacâmurilor la masă?

Ciudat cum de
ne vine atât de repede rândul
când trebuie să facem cele mai
plictisitoare treburi! Și chiar când reușești
să te mai salvezi cu un telefon, o temă
de făcut urgent sau o nevoie care te
presează, nici gând să poți scăpa de
cea ce-ți pare a fi corvoada cea mai
îngrozitoare de pe planetă:
să pui masa!

Degeaba
visezi să mănânci sandvișuri
de dimineața până seara sau să iei
prânzul în farfurii de unică folosință,
nu mai e nimic de făcut. Nu trebuie
decât să-ți schimbi starea
de spirit!

Încearcă mai întâi
autosugestia, miștindu-te că
este minunat să pui masa pentru
familia ta, pentru a fi mereu împreună.
Sau optează pentru stilul fiul sau fiica
model: părinții sunt obosiți?
Firește că trebuie să le dai
o mână de ajutor!

Poți, de asemenea,
să adopți spiritul comunitar:
casa e a tuturor, fiecare trebuie să se
facă util. Dacă nici asta nu te convinge,
încearcă spiritul mate: patru furculițe,
patru cuțite, patru pahare și patru
farfurii cât fac? Calculează numărul
total de tacâmuri pentru
cele 365 de zile!

Scurt pe doi,
în loc să te dai cu capul de
pereți în căutarea unor idei, ai și
pus masa fără ca să-ți dai seama!
E minunat să fii de ajutor...

Dacă nici
această ultimă încercare
nu-ți este deloc pe plac, lasă-te
purtat de spiritul călător: aranjează
câteva boluri și bețișoare, frunze de varză
și jumătăți de nuci de cocos în loc de
farfurii, așează totul direct pe jos și alege
pernuțe mici pentru fiecare invitat.
Iar dacă ești mai degrabă un visător
decât un luptător, creează o
atmosferă romantică, la lumina
lumânărilor...

Cum știi că ești fericit?

Putem oare
fi la fel de siguri precum doi și
cu doi fac patru, că suntem fericiți?
Nu! Nu există nicio poliță de asigurare
pentru fericire și nici măcar un certificat
de garanție pentru așa ceva. Este un
sentiment personal, precum impresia
de a fi în perfectă armonie cu natura,
simpatia pentru cineva, sau simplul
fapt de a te simți ușor, ușor
precum o pană!

Trebuie
să fim îndrăgostiți,
bogați, să deținem puterea,
să devenim vedete, să avem o stare
bună de sănătate pentru a fi fericiți?
Mâine, bogăția mea poate să
dispară, puterea să-mi fie luată,
celebritatea uitată!

Înțelepții spun
că fiecare dintre noi este
răspunzător pentru propria fericire,
că aceasta depinde de noi și nu de
diferitele împrejurări din viața de zi cu zi.
Pentru ei, a fi fericit înseamnă să renunți la
dorințe și plăceri efemere care niciodată
nu aduc adevărata fericire. Astfel putem
ajunge la o anumită „pace sufletească”
– nu este oare aceasta adevărata
fericire?

Alții afirmă
că niciun om nu poate
fi fericit dacă cei de lângă el
nu sunt. Cum am putea fi noi
fericiți dacă toți cei din
jurul nostru suferă?

Cu toate că
deja au apărut numeroase
teorii despre „cum să fim fericiți”,
nu există cu adevărat o rețetă pentru
a fi fericiți cu adevărat. Și tot așteptând
să ne găsim fericirea de dragul fericirii,
nu riscăm oare să devenim
nefericiți?

